

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ - ΚΗΕ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

56^ο ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Ε.ΤΕ. ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ-ΚΗΕ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΥΝΟΥΚΛΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ε.ΤΕ. ΟΜΙΛΟΥ ΔΕΗ-ΚΗΕ

ΑΘΗΝΑ

16 & 17
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 56^ο ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ Ε.ΤΕ./ΔΕΗ - ΚΗΕ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

1. Εισαγωγή

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η ιστορία του μεγαλύτερου πρωτοβάθμιου σωματίου στον Όμιλο ΔΕΗ και ΑΔΜΗΕ, αυτή της Ένωσης Τεχνικών, γράφεται από την συνδικαλιστική της δράση, την αποτελεσματικότητα της αλλά κι από τα Γενικά της Συμβούλια και τις Γενικές της Συνελεύσεις, στα οποία έχουν τη δυνατότητα να παρευρίσκονται και να συμμετέχουν πληθώρα εργαζομένων και μελών της.

Βαδίζουμε ολοταχώς προς το 56^ο Εκλογοαπολογιστικό Γενικό Συμβούλιο, καθώς η θητεία του νυν Διοικητικού Συμβουλίου του σωματίου μας πλησιάζει στη λήξη του. Ένα Γενικό Συμβούλιο που πραγματοποιείται στο μεταίχμιο των ενεργειακών εξελίξεων και ειδικά στον Όμιλο ΔΕΗ.

Η οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας δεν αφήνει ανεπηρέαστο τον νευραλγικό τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ο οποίος συμπαρασύρεται στη δίνη του κυκλώνα που λέγεται... Νεοφιλελευθερισμός και Ανταγωνιστικότητα, αφήνοντας έτσι τα σημάδια του στον κόσμο της μισθωτής εργασίας και του μόχθου κι έχοντας επιφέρει την πλήρη ανατροπή των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Η οικονομική ανάπτυξη και μεγέθυνση, η κοινωνική πολιτική, το κράτος πρόνοιας εντάσσονται πλέον σε ένα νέο και συνεχώς διαφοροποιημένο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο συμπαρασύρει τις εργασιακές σχέσεις, τα συνδικαλιστικά δεδομένα, την καθημερινότητα του καθενός από εμάς και γενικότερα όλων των εργαζομένων και των πολιτών αυτής της χώρας.

Οι πανηγυρισμοί της κυβέρνησης για έξοδο από τα μνημόνια και την κρίση, το αφήγημα της ανάπτυξης και της οικονομικής ευμάρειας της κοινωνίας δεν πείθουν ούτε τους ίδιους τους εμπνευστές αυτής της προπαγάνδας.

Τα σκληρά μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής που έχουν υπογραφεί από την κυβέρνηση για το χρονικό διάστημα μέχρι το 2022, καθώς και τα δεκάδες προαπαιτούμενα για τις λεγόμενες μεταρρυθμίσεις – απορρυθμίσεις, διαμορφώνουν ένα δυσμενές περιβάλλον για το σύνολο των εργαζομένων.

Μέσα σε ένα οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον που συνεχώς αλλάζει, κομβικός είναι και πρέπει να είναι ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος, ώστε να συμβάλλει με θέσεις και προτάσεις στην εργασιακή ευημερία και προστασία των εργαζομένων.

Καθήκον όλων μας είναι να διασφαλίσουμε ότι ο νέος αυτός ρόλος θα διέπεται από τις αρχές της αξιοπιστίας, της τεκμηρίωσης, της συνέπειας, αλλά και της ελεύθερης εκπροσώπησης και συμμετοχής, της ελεύθερης σκέψης και της δημιουργικής σύνθεσης.

Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ θα κινηθεί δυναμικά, αλλά πάντα στοχευμένα και ενωτικά στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και δεν θα παρεκκλίνει της πορείας της, πέρα από αυτό που είναι ταγμένη να κάνει, μένοντας μακριά από κάθε συντεχνιακές και κομματικές αντιλήψεις.

Οι βασικοί άξονες του Προγράμματος Δράσης, που δεν είναι καθόλου στατικοί, έχουν τη δυνατότητα να εμπλουτιστούν από τις προτάσεις – αποφάσεις που θα προκύψουν από τις εργασίες του Εκλογοαπολογιστικού μας Γενικού Συμβουλίου και της Γενικής μας Συνέλευσης, με την ουσιαστική συμμετοχή όλων μας και την αμέριστη υποστήριξη των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του σωματείου μας.

2. Τα Μνημόνια «τελείωσαν», η λιτότητα συνεχίζεται, το μέλλον δυσοίωνο. Υπάρχει ελπίδα;

Σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια βαθιά οικονομική ύφεση. Διανύουμε τον 8ο χρόνο κι ακόμη δεν βλέπουμε την οικονομία να ανακάμπτει. Σε ότι αφορά μάλιστα στη διάρκεια, η ελληνική κρίση είναι χειρότερη διότι ενώ κι άλλες οικονομίες υπέστησαν στο παρελθόν αντίστοιχης έντασης ύφεση, ανέκαμψαν όμως (τουλάχιστον μερικώς) πολύ νωρίτερα.

Η Ελλάδα ανήκει τώρα σε μια νέα κατηγορία χωρών μελών, αυτή των οικονομικά «οπισθοδρομικών χωρών», καθώς σήμερα επικρατεί απόλυτη αβεβαιότητα ως προς το πότε θα τελειώσει η κρίση.

Ένα από τα πολλά παράδοξα που σχετίζονται με την ελληνική κρίση, η οποία συμπληρώνει σχεδόν εννέα χρόνια από την εκδήλωσή της, είναι ότι ακόμη και σήμερα οι μυθοπλασίες γύρω από τα αίτια της παραμένουν ισχυρές. Κι όσο παραβλέπουμε τα πραγματικά αίτια της κρίσης, τόσο απομακρυνόμαστε κι από τη δυνατότητα διεξαγωγής μιας ορθολογικής συζήτησης για τις αναγκαίες αλλαγές που απαιτούνται ώστε η πατρίδα μας να επανέλθει σε μία επιθυμητή και ανοδική πορεία στο μέλλον.

Οι δανειστές επέβαλαν νεοφιλελεύθερες πολιτικές για την επίλυση των προβλημάτων στην Ελλάδα. Αυτή η προσέγγιση έθετε ως στόχο ότι μέσα από μια ευρεία ποικιλία μέτρων, όπως η περικοπή των δημόσιων δαπανών, η μείωση των μισθών και η αύξηση των φόρων, θα σταθεροποιηθεί μακροπρόθεσμα η οικονομία.

Αυτή η λύση δεν λειτούργησε στην Ελλάδα και το πιο σημαντικό τα στοιχεία δείχνουν ότι δεν έχει λειτουργήσει οπουδήποτε. Προκαλεί από ότι φαίνεται εκ των πραγμάτων τα αντίθετα αποτελέσματα εμβαθύνοντας την κρίση.

Οι δημοσιονομικοί στόχοι για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ ως το 2022 και 2,2% ως το 2060 είναι πρωτοφανείς, καθώς η Ελλάδα έχει δανειστεί από την Ευρώπη 256,6 δισ. ευρώ και οι ανάλογες εγγυήσεις αποπληρωμής τους ήταν λίγο ως πολύ αναμενόμενες μετά την «επιτυχή» διαπραγμάτευση της κυβέρνησης που έβαλε επί της ουσίας θηλιά στην ελληνική κοινωνία.

Η βασική αλλά όχι καθολικά αποδεκτή ερμηνεία για τα αίτια της κρίσης ξεκινά από τη θέση ότι η Ελλάδα μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, αδράνησε στην αντιμετώπιση του δημοσιονομικού ελλείμματος και του ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών που διογκώνονταν χρόνο με το χρόνο. Το κυριότερο πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας ήταν το σαθρό παραγωγικό πρότυπο που δεν της επέτρεπε να ενταχθεί αποτελεσματικά στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Αυτό οδήγησε στα μεγάλα ελλείμματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Η έλλειψη πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης με ευθύνη των κυβερνήσεων σε ένα εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση είχε ως αποτέλεσμα η χώρα να παραμείνει σε ύφεση για περίπου εννέα χρόνια και να χάσει το 25% του ΑΕΠ της, λόγω της εφαρμογής των μνημονίων...

Με αποτέλεσμα:

- Την οικονομική εξαθλίωση του λαού μας και την αύξηση της ανεργίας σε δυσθεώρητα ύψη.
- Την πλήρη απορρύθμιση του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών σχέσεων.
- Την μείωση των δημόσιων επενδύσεων.
- Τον περιορισμό της κατανάλωσης.
- Την υπερφορολόγηση του μισθωτού, του ανέργου, του συνταξιούχου, του ελεύθερου επαγγελματία και των επιχειρήσεων.

- Τη μείωση επιδομάτων σε άτομα με ειδικές ανάγκες και πολύτεκνους.
- Την προσπάθεια κατάργησης επί της ουσίας της λεγόμενης μεσαίας τάξης.
- Το ξεπούλημα της Δημόσιας περιουσίας.
- Την εκκίνηση των πλειστηριασμών και μάλιστα ηλεκτρονικών, έχοντας πλέον ως «διακήρυξη» η κυβέρνηση: κανένα σπίτι σε χέρια ιδιοκτήτη, ξεχνώντας το: κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη, ίσως γιατί οι τραπεζίτες είναι πλέον φίλοι της.
- Τη ραγδαία αύξηση του μεταναστευτικού ρεύματος από τις παραγωγικές ηλικίες των Ελλήνων πολιτών.
- Την δημιουργία πρόσφορου εδάφους για εντάσεις που πολλές φορές οδηγούν στην εκδήλωση βίας διαφόρων μορφών.

Το κυριότερο,

- Δεν διαφαίνεται έξοδος από την κρίση, ούτε ελπίδα και προοπτική.

Μετά από 8 χρόνια μνημονίων η Ελλάδα δεν θυμίζει σε τίποτα την ακμάζουσα χώρα που ήταν κάποτε. Όπως αποκαλύπτει η έρευνα της Eurostat, το 40% των Ελλήνων είναι πλέον φτωχοποιημένο απόρροια της διαρκούς λιτότητας.

Σύμφωνα με τη Eurostat, ένας άνθρωπος βρίσκεται σε κατάσταση φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού όταν αντιμετωπίζει μία ή περισσότερες από τις παρακάτω προβληματικές καταστάσεις:

Είτε θεωρείται φτωχός (δηλαδή έχει εισοδήματα μικρότερα του 60% του μέσου εθνικού εισοδήματος), είτε ζει σε κατάσταση ένδειας (δηλαδή στερείται βασικά καταναλωτικά αγαθά, ή αδυνατεί να ανταπεξέλθει σε στοιχειώδεις οικονομικές υποχρεώσεις), είτε ζει σε οικογένεια αντιμέτωπη με τον κίνδυνο της ανεργίας (δηλαδή σε οικογένεια που κανένα μέλος της δεν έχει "κανονική δουλειά").

Συγκεκριμένα, στην Ελλάδα το 2018 βρίσκονταν αντιμέτωποι με τον κίνδυνο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού το 34,8% του πληθυσμού (3,7 εκατ. άνθρωποι), έναντι 28,1% το 2008. Στην ΕΕ το αντίστοιχο ποσοστό έπεσε το 2018 στο 20,3% (113 εκατ. άνθρωποι), κάτω από τα επίπεδα του 2008 (23,7%).

Σε ότι αφορά την Ελλάδα, επίσης, σε συνθήκες φτώχειας βρίσκεται το 20,2% του πληθυσμού, σε συνθήκες ένδειας το 21,1%, ενώ ζει σε οικογένεια αντιμέτωπη με τον κίνδυνο της ανεργίας το 15,6% του πληθυσμού. Τα αντίστοιχα μέσα ποσοστά στην ΕΕ είναι 16,9%, 6,9% και 9,3%.

Γενικότερα, σε χειρότερη κατάσταση από την Ελλάδα, αναφορικά με το ποσοστό του πληθυσμού που θεωρείται ότι βρίσκεται σε κατάσταση φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού, είναι η Βουλγαρία (38,9%) και η Ρουμανία (35,7%). Στον αντίποδα (με ποσοστά μικρότερα του 20%) βρίσκονται η Τσεχία (12,2%), η Φιλανδία (15,7%), η Σλοβακία (16,3%), η Ολλανδία (17%), η Σλοβενία και η Γαλλία (17,1%) και η Δανία (17,2%), η Σουηδία (17,7%) η Αυστρία (18,1%) και η Γερμανία (19%).

Ταυτόχρονα, παραχωρείται από την αριστερή κυβέρνηση στους δανειστές μας οτιδήποτε ζητηθεί από τη Δημόσια περιουσία και την Εθνική μας κληρονομιά.

Υποθήκευσε όλα τα δάνεια που χρωστάμε ως Ελλάδα στο διαβόητο "υπερταμείο" πράξη που ο ίδιος ο Τσίπρας, ως αντιπολίτευση, κατήγγειλε το 2011, επί λέξει, ως μία πράξη "εσχάτης προδοσίας" αλλά ο ίδιος την υλοποίησε λίγα χρόνια αργότερα. Για 99 χρόνια μάλιστα... Κι είναι η πιο ακριβή υποθήκη δανείου στην Παγκόσμια Ιστορία, η οποία περιλαμβάνει ακόμα και τους ανεκτίμητους αρχαιολογικούς θησαυρούς της πατρίδας μας.

Όλα τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα να βρισκόμαστε μπροστά σε μια Ελλάδα με λιγότερη ανεξαρτησία και Εθνική κυριαρχία από κάθε άλλη στιγμή τα τελευταία χρόνια. Έχοντας λοιπόν η κυβέρνηση την πλήρη στήριξη των δανειστών της χώρας μας, προπαγανδίζει την αυταπάτη περί καθαρής εξόδου

από τα μνημόνια. Προσπαθεί με κάθε τρόπο να φτιάξει ταμειακό απόθεμα, «στύβοντας» την πραγματική οικονομία, εις βάρος των πολλών.

Η Κυβέρνησή μας χαιρέται που βαδίζει τον δρόμο της έξω από τα Μνημόνια αλλά σε κάθε της βήμα εκτός μνημονιακού πλαισίου αποδεικνύει πως είναι παντελώς ανίκανη να οδηγήσει τη χώρα στο δρόμο της ανάπτυξης, της ευημερίας και της προόδου. Δείτε το πελατειακό κράτος, την υπερφορολόγηση, τον πόλεμο στην καινοτομία, τη στοχοποίηση της μεσαίας τάξης, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, την προχειρότητα στην εκπαίδευση, την παντελή έλλειψη του κράτους πρόνοιας κ.α.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε τη χώρα από τα μνημόνια αλλά δεν κατάφερε να την βγάλει στις αγορές καθώς ακόμη εξαρτάται από τους δανειστές και οι επενδυτές φεύγουν από τη χώρα.

Το στοίχημα από εδώ και πέρα είναι η τόνωση της ανάπτυξης, η μείωση της ανεργίας και η ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής. Το κυριότερο όμως είναι: Να μην επαναληφθούν τα λάθη του παρελθόντος και να συμπληρωθούν τα κενά της διοίκησης του ελληνικού κράτους που το κατατρέχουν από την ίδρυση του, όπως για παράδειγμα να μάθουμε και σε αυτή την χώρα τι είναι δημόσια, τι ιδιωτική περιουσία και ποια η οριοθέτησή της.

Το «στοίχημα» λοιπόν της ανάπτυξης δεν είναι χαμένο ούτε κερδισμένο. Είναι όμως στοίχημα χωρίς «βαρβάρους». Θα το κερδίσουμε ή θα το χάσουμε μόνοι μας και μάλιστα ανεξάρτητα από τα χρέη μας.

Αυτή τη στιγμή χρειάζεται ένα σχέδιο εκσυγχρονισμού της ελληνικής οικονομίας για να αντιμετωπιστούν οι ανισορροπίες. Είναι επιτακτική ανάγκη να υπάρξει περαιτέρω οικονομική σύγκλιση μεταξύ των κοινωνικών τάξεων, όπως και μεγαλύτερη αλληλεγγύη. «Χρειάζεται αλλαγή συνθηκών», καθώς και «αποδοχή του αναπόφευκτου κοινού μέλλοντος σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει».

Αν τα πολιτικά κόμματα της χώρας καταφέρουν να συμφωνήσουν σε αυτά, παρά τα λάθη πριν και μετά την εκδήλωση της κρίσης, τότε θα καταφέρουν να ανακτήσουν ένα μεγάλο μέρος από τη χαμένη αξιοπιστία τους στη συνείδηση των πολιτών. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι ότι θα καταφέρουν να βγει η χώρα από την κρίση οριστικά και με ασφάλεια.

Η εθνική οικονομία χρειάζεται μια δυνατή ώθηση προς τα μπρος με ρηξικέλευθες αποφάσεις και αυτό απαιτεί συναίνεση και συνεργασία, απαιτεί εθνική ενότητα και πάνω απ' όλα πραγματική αγάπη για την πατρίδα.

Αντιθέτως, σήμερα η κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστεράς» κάθε άλλο παρά πραγματική αγάπη για την πατρίδα μας έχει δείξει, όταν απεμπολεί εθνικά κυριαρχικά μας δικαιώματα (όπως η συμφωνία των Σκοπίων), όταν κυριαρχεί ο εθνομηδενισμός, ο διεθνισμός, ο άκρατος λαϊκισμός και ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός. Γι' αυτό η χώρα μας βρίσκεται επί της ουσίας υπό κατοχή, εξαιτίας του ανίκανου και υποτελούς πολιτικού συστήματος που διαθέτει τα τελευταία χρόνια.

Σήμερα, η κυβέρνηση δρα χωρίς καμία "κόκκινη γραμμή", σκορπά την Πατρίδα μας και τις αξίες της με το λαϊκισμό της, ποντάροντας σε πελατειακά "βολέματα" που μόνο πρόσκαιρο κομματικό όφελος μπορούν να έχουν.

Η μόνη λύση σε αυτή τη λαίλαπα για τον κόσμο της εργασίας, τους φτωχούς και τους αδυνάτους της κοινωνίας μας είναι να μαζικοποιήσουμε και να ενδυναμώσουμε το Συνδικαλιστικό Κίνημα στη χώρα μας, να απεμπολήσουμε τον «κακό μας εαυτό», να μείνουμε ενωμένοι και να είμαστε αποφασισμένοι, χωρίς να παρεκκλίνουμε της πορείας για την οποία έχουμε επιλεγεί.

Μα πάνω απ' όλα, πρέπει να παραμείνουμε σταθεροί στις θέσεις, στις απόψεις και στις διεκδικήσεις μας.

Τα συνδικάτα οφείλουν σήμερα να ανασυγκροτηθούν και να προσαρμοσθούν στα νέα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας και να ανακτήσουν τη χαμένη

τους αξιοπιστία, να προχωρήσουν με συντονισμό σε αγώνες με κοινό πρόγραμμα, με κοινή ενημέρωση, με κοινές κινητοποιήσεις και με ενιαίο μέτωπο εργαζομένων.

Η πλήρης ταύτιση του Συνδικαλιστικού Κινήματος με τις κομματικές ηγεσίες, έχοντας συντεχνιακές αντιλήψεις, μόνο δεινά προκάλεσαν στο εργατικό κίνημα και στους εργαζόμενους.

3. Η κανονικότητα στην εργασία είναι είδος πολυτελείας από τους «προστάτες των φτωχών»

Οι αλλαγές που πραγματοποιούνται στην ελληνική αγορά εργασίας, με αφορμή την οικονομική κρίση και τα μνημόνια «για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας», δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία. Πρόκειται για αλλαγές στο εργασιακό πεδίο που συντελούνται κατά την τελευταία 20ετία στην Ελλάδα, με σταδιακές και συμπληρωματικές παρεμβάσεις, έχοντας ως στόχο τη μείωση του εργασιακού κόστους.

Οι πολιτικές αυτές άλλωστε εντάσσονται στο πλαίσιο της κρατούσας πολιτικής, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία υιοθετεί την ανάγκη της ριζικής μεταρρύθμισης της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας, με διακηρυγμένο στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης. Επί της ουσίας όμως προσβλέπει στην ενίσχυση των πολυεθνικών επιχειρήσεων και στην αύξηση της κερδοφορίας τους.

Στο πλαίσιο της νέας αυτής αντίληψης για τη λειτουργία της αγοράς εργασίας και των εργασιακών σχέσεων, σύμφωνα με την οποία η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων ανάγεται σε κυρίαρχη αξία σε βάρος των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, το εργατικό δίκαιο αντιμετωπίζεται ως εμπόδιο απέναντι στην υλοποίηση των ως άνω στόχων.

Τα χαρακτηριστικά των μέτρων που λαμβάνονται κατά την τελευταία διετία αποτελούν ακραίες εκφράσεις νεοφιλελεύθερης έμπνευσης, που επιβάλλονται με αφορμή την οικονομική κρίση και το μνημόνιο από διεθνείς και εθνικούς οικονομικούς και πολιτικούς κύκλους, που βρίσκονται απέναντι στην εργατική τάξη.

Οι συντελούμενες αλλαγές στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων είναι καταγιμιστικές. Η ψήφιση και εφαρμογή αντεργατικών νόμων έχουν ως αποτέλεσμα για τον κόσμο της μισθωτής εργασίας:

- Την υποβάθμιση του ρόλου της πλήρους και σταθερής απασχόλησης υπέρ των ευέλικτων μορφών εργασίας.
- Την αποδιάρθρωση του τρόπου διαμόρφωσης των συλλογικών συμβάσεων και του τρόπου καθορισμού των αποδοχών, την ελαστικοποίηση του χρόνου εργασίας με την απόλυτη προσαρμογή του στις ανάγκες της επιχείρησης.
- Την άμβλυνση των όρων της προστασίας από τις απολύσεις.
- Τη μείωση της απασχόλησης στον δημόσιο τομέα και στις ΔΕΚΟ (συντελείται με μείωση των προσλήψεων και συνεχών αποχωρήσεων).
- Την κατάργηση της δυνατότητας μονομερούς προσφυγής στη δικοινοβουλευτική διαδικασία σε περίπτωση αποτυχίας της μεσολάβησης.
- Τη συνεχόμενη υπενοικίαση εργαζομένων, ειδικά στις ΔΕΚΟ.
- Την εκτόξευση της ανεργίας και τη βίαιη συρρίκνωση των μισθών.

Παράλληλα, διευρύνεται και φτωχοποιείται ακόμη περισσότερο η γενιά των «φτωχών» εργαζόμενων, που δημιουργήθηκε -για πρώτη φορά- με Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, καθώς ο 1 στους 3 μισθωτούς στην Ελλάδα απασχολείται πλέον με μερική απασχόληση και με μισθούς «βοηθήματα».

Ακόμη μια έκθεση, αυτήν τη φορά από την ILO, επιβεβαιώνει ότι τα πραγματικά θύματα της κυβέρνησης είναι οι εργαζόμενοι στη χώρα μας.

Τα στοιχεία της έκθεσης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) για το 2017 επιβεβαιώνουν την παταγώδη αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής. Οι Έλληνες εργαζόμενοι αποτελούν τα θύματα της ιδεοληπτικά εμμονικής κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Σύμφωνα με την έκθεση του ILO οι μισθοί στην Ελλάδα το 2017 μειώθηκαν κατά 3,5%, ποσοστό που αποτελεί τη χειρότερη αρνητική επίδοση στην Ευρώπη. Η έκθεση διαψεύδει τα σαθρά κυβερνητικά επιχειρήματα περί βελτίωσης του κλίματος στην αγορά εργασίας..

Δυστυχώς, σήμερα παγιώνεται ένα νέο εργασιακό περιβάλλον με αμοιβές και δικαιώματα που θα οδηγούν σε βαλκανιοποίηση των εργασιακών σχέσεων, στην εποχή της ευρωπαϊκής αριστεράς, τη στιγμή μάλιστα που προβάλλεται συστηματικά από στελέχη της κυβέρνησης ότι επιστρέψαμε στην εργασιακή κανονικότητα μετά την δήθεν έξοδο από τα μνημόνια.

Αυτή είναι η σημερινή σκληρή πραγματικότητα που απομυθοποιεί αυτούς που τους έταξαν πολλά και συνεχίζουν να τάζουν περισσότερα, εκμεταλλευόμενοι την αγωνία της κοινωνίας για μια θέση εργασίας.

Στόχος μας το προσεχές διάστημα είναι:

- Η αλλαγή της πορείας υποβάθμισης του περιεχομένου των εργασιακών σχέσεων, η οποία προϋποθέτει την αλλαγή οικονομικής πολιτικής και ανάπτυξης.
- Η αλλαγή παραγωγικού προτύπου η οποία θα εστιάζεται στην καινοτομία, στην έρευνα, στις νέες τεχνολογίες, στην κατάρτιση και στην αξιοποίηση του ειδικευμένου εργατικού δυναμικού.

- Η ακύρωση των μέτρων απορρύθμισης της εργασίας που επιβάλλονται με αφορμή το μνημόνιο.
- Η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας.
- Η ενίσχυση της προστασίας των εργαζομένων από τις απολύσεις.
- Η ενίσχυση των συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

❖ Όμιλος ΔΕΗ & ΑΔΜΗΕ – Η Εργασιακή ειρήνη στο απόσπασμα

Στη δίνη των εργασιακών απορρυθμίσεων και του δήθεν οικονομικού εξορθολογισμού, δεν φαίνεται να μένει στο απυρόβλητο και ο Όμιλος ΔΕΗ με τον ΑΔΜΗΕ, αρχής γενομένης από τις διάφορες εκθέσεις γνωστού οίκου (Mc Kinsey) που εισηγείται πληθώρα απολύσεων (4-6 χιλιάδες) στη ΔΕΗ.

Η Διοίκηση της Επιχείρησης αφενός διαψεύδει τον οίκο που η ίδια προσέλαβε, αφετέρου προχωρεί σε εκβιαστικές απολύσεις προβάλλοντας διάφορα μπόνους για τους ενδιαφερόμενους εργαζόμενους.

Ταυτόχρονα, προχωρά στην επιβολή επί της ουσίας, καθώς αυτό έγινε με παράκαμψη της Ομοσπονδίας, ενός νέου κανονισμού αξιολόγησης που εμπεριέχει στοιχεία υποκειμενικότητας και αδικίας για το προσωπικό.

Την ίδια στιγμή ο Διευθύνων Σύμβουλος αποφασίζει να δώσει μπόνους στο 20% του προσωπικού της κάθε μονάδας, προκαταβάλλοντας το 30% του επόμενου κλιμακίου του μισθωτού. Αναρωτιόμαστε, με ποια κριτήρια θα γίνονται όλα αυτά; Με τα κριτήρια των άριστων ή των αρεστών;

Εκβιασμοί προς τους εργαζόμενους, απολύσεις, δημιουργία αρεστών και προθύμων προς τη Διοίκηση, διχασμός στις τάξεις του προσωπικού της επιχείρησης, είναι τα νέα «επιτεύγματα» του μέχρι χθες συναδέλφου και συνδικαλιστή Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της ΔΕΗ,

αποδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο το σκληρό και ανάλγητο πρόσωπο της αριστερής πλευράς της εξουσίας.

Οι εκφραστές του αριστερού νεοφιλελευθερισμού(κυβέρνηση-διοίκηση) προσπάθησαν να αλλάξουν επί τα χείρω τις εργασιακές σχέσεις των συναδέλφων που πήγαν στις θυγατρικές που ξεπουλιούνται, αλλά η παρέμβαση του συνδικαλιστικού κινήματος αποσόβησε τα χειρότερα την τελευταία στιγμή μέσω της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Η απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων στον Όμιλο ΔΕΗ και οι νέοι κανονισμοί εργασίας που σχεδιάζονται στον ΑΔΜΗΕ δεν πρόκειται να γίνουν αποδεκτοί όταν είναι εις βάρος των εργαζομένων, γιατί το μόνο που εξυπηρετούν είναι μειώσεις μισθών.

Η Επιχείρηση «στάθηκε όρθια» χάρη στις μεγάλες μισθολογικές περικοπές που έγιναν στον Όμιλο ΔΕΗ. Δεν μας απάντησε όμως κανείς τί έγιναν περίπου 5 δις ευρώ που εξοικονομήθηκαν από τους μισθούς των εργαζομένων από το τέλος του 2009;

Τί έγιναν αυτά τα χρήματα, που πήγαν; Τι «τρύπες» κάλυψαν;

Το μόνο που ακούνε οι εργαζόμενοι, είναι για εξορθολογισμό μισθολογικού κόστους, δηλαδή μειώσεις, υπεράριθμο προσωπικό, απολύσεις και άλλα «αριστερόστροφα προοδευτικά τερτίπια».

Τα σχέδια και οι ορέξεις της Διοίκησης πρέπει να αποκρουστούν οπωσδήποτε για να μπορέσουμε να έχουμε και αύριο αξιοπρεπείς εργασιακές σχέσεις και μισθούς. Γι' αυτούς τους λόγους:

- ✓ Δεν θα απεμπολήσουμε ούτε ένα ευρώ από τον μισθό μας ή από οποιαδήποτε παροχή σε είδος.
- ✓ Δεν θα αποδεχθούμε μεθόδους που υποκρύπτουν μειώσεις μισθών και απολύσεις.

Αντιθέτως, αγωνιζόμαστε για :

- ✓ Αξιοπρεπείς μισθούς και άρση των αδικιών που έχουν προκύψει από το παρελθόν, όταν οι μνημονιακοί νόμοι έληξαν στην πράξη κατά ομολογία της κυβέρνησης.
- ✓ Σταθερές εργασιακές σχέσεις.
- ✓ Καμία απόλυση εργαζομένου δια του εκβιασμού που επιχειρούν οι Διοικήσεις του Ομίλου ΔΕΗ.
- ✓ Άμεσες νέες προσλήψεις αναγκαίου προσωπικού.
- ✓ Αλλαγή του μεσοσταθμικού μισθολογικού κόστους στο ΔΕΔΔΗΕ, ώστε να εκλείψουν οι υφιστάμενες αδικίες για το προσωπικό του.
- ✓ Ενιαίες παροχές σε είδος σε όλο τον Όμιλο και στον ΑΔΜΗΕ.
- ✓ Ενιαία εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα στον Όμιλο ΔΕΗ και στον ΑΔΜΗΕ.

4. Κοινωνική Ασφάλιση – Επάρκεια ή Συμπλήρωση;

Η Κοινωνική Ασφάλιση κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών βρίσκεται στο επίκεντρο σοβαρών αμφισβητήσεων, εξαιτίας των οικονομικών προβλημάτων που διακρίνουν τη λειτουργία της. Τα προβλήματα αυτά εντοπίζονται κατά κύριο λόγο στην ύπαρξη χρηματοοικονομικών ελλειμμάτων και στην παρεμπόδιση της ανάπτυξης του θεσμού της Κοινωνικής Ασφάλισης, σε επίπεδο παροχών και εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.

Είναι σαφές ότι στο τρίτο Μνημόνιο (Ν. 4336/2015), ο νέος ασφαλιστικός νόμος (4387/2016), με τις επιδεινώσεις του συμπληρωματικού μνημονίου (Ν. 4472/2017) και του εφαρμοστικού του νόμου (Ν. 4475/2017), είναι ένα

αρνητικό ευρωπαϊκό και παγκόσμιο... παράδειγμα βίαιης κατεδάφισης του Εθνικού Ασφαλιστικού Συστήματος μιας ευρωπαϊκής χώρας, που με τόσους κόπους και αγώνες δομήθηκε από τους Έλληνες εργαζομένους και την κοινωνία στο σύνολό της, χρόνο με τον χρόνο.

Ως εκ τούτου, δεν πρόκειται για «μεταρρύθμιση», δηλαδή για βελτίωση και ανέλιξη ενός συστήματος, για την επίτευξη βελτιωμένων ποσοτικών και ποιοτικών στόχων για τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους, αλλά για σκληρή νεοφιλελεύθερη αντι-μεταρρύθμιση.

Είναι ολοκληρωμένο σχέδιο «κοινωνικού δαρβινισμού», που παρά τις κατά καιρούς νεοφιλελεύθερες κραυγές και πιέσεις, καμία από τις διακηρυγμένα νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις στην Ελλάδα και στην Ευρώπη δεν αποτόλμησε να εισαγάγει.

Οι συνέπειες του νόμου Κατρούγκαλου θα είναι πολύ σοβαρές για όλους τους ασφαλισμένους (κυρίως νέους και γυναίκες) και τους συνταξιούχους, αφού οι διάφοροι νεοφιλελεύθεροι θεσμοί και αρχές που εισάγει, εφαρμοζόμενες σωρευτικά, θα οδηγήσουν σε ένα ασφαλιστικό σύστημα «κοινωνίας», όπου η μισθωτή εργασία και η κοινωνική ασφάλιση θα αποτελούν απλώς μηχανισμό παραγωγής νεόπτωχων. Στα καθημαγμένα πρόσωπα των γονέων και των παππούδων τους, οι νέοι και οι νέες, εφεξής θα βλέπουν την κατάληξη και του δικού τους εργασιακού βίου, κάτι που δημιουργεί άκρως αρνητικές προοπτικές για την κοινωνία, την οικονομία και το έθνος ολόκληρο.

Το μέλλον της κοινωνίας, το δημογραφικό, οι συντάξεις και η ασφάλιση στην χώρα μας δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με λογιστική και τραπεζική λογική.

Εμείς, οι εργαζόμενοι του Ομίλου ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ, είχαμε έναν πρωτοποριακό ασφαλιστικό φορέα αλλά δυστυχώς κατεδαφίστηκε από όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών.

Η σημερινή κυβέρνηση έδωσε το τελειωτικό χτύπημα στην κοινωνική μας ασφάλιση. Αντί της κατοχυρωμένης νομοθετικά χρηματοδότησης του φορέα μας προχώρησε στη δημιουργία δύο νέων ασφαλιστικών φορέων για όλους τους Έλληνες: του ΕΦΚΑ (κύρια σύνταξη & υγεία) και του ΕΤΕΑΕΠ (επικουρικό & εφάπαξ).

Ταυτόχρονα, προχώρησε στην κατάργηση του ΙΚΑ/ΤΑΠ/ΔΕΗ και της αυτοτέλειάς του, όπως και του ΤΑΥΤΕΚΩ. Επιπλέον, έχουμε και την κατάργηση του «Παγίου Πόρου» του νόμου 2773/1999, ρητά ορίζεται και στη διάταξη της παρ. Γ, υποπαρ. 2.5 (ii), εδ. ε' του Ν. 4336/2015. Ότι δεν κατάφεραν οι προηγούμενες κυβερνήσεις το κατάφερε μια κυβέρνηση της «αριστεράς».

Αποτέλεσμα αυτού του ασφαλιστικού εκτρώματος είναι οι επιπτώσεις που υφίστανται οι δικαιούχοι του πρώην ασφαλιστικού φορέα μας, οι οποίες είναι:

- ✓ Η τεράστια αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.
- ✓ Η σημαντική μείωση των συντάξιμων αποδοχών των νέων συναδέλφων.
- ✓ Η μεγάλη μείωση του αφορολόγητου ποσού το νέο έτος(2020), όπου θα επιφέρει μείωση των μισθών και των συντάξεων, ακόμη και αυτών που παίρνουν μισθό και σύνταξη 500 ευρώ.
- ✓ Η πολύμηνη καθυστέρηση στον υπολογισμό και απονομή της σύνταξης.
- ✓ Η νέα και σημαντική μείωση του εφάπαξ και η αδυναμία έγκαιρης καταβολής του.
- ✓ Η έλλειψη παροχών υγείας.
- ✓ Η απαράδεκτη υγειονομική περίθαλψη των Ελλήνων ασθενών ασφαλισμένων, με τραγικά αποτελέσματα για την υγεία τους.

- ✓ Η έλλειψη πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης και το τεράστιο οικονομικό κόστος που αναλογεί στους ασφαλισμένους.
- ✓ Διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας
- ✓ Τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργήθηκαν με την απάνθρωπη περικοπή των συντάξεων χηρείας.

Συμπερασματικά:

Το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, οφείλει να διατηρήσει και να ενδυναμώσει τον διανεμητικό του χαρακτήρα, και να χαράξει μια ολοκληρωμένη δημογραφική πολιτική με απώτερο σκοπό τη βιωσιμότητά του, την αντιμετώπιση της γήρανσης του πληθυσμού, την κοινωνική συνοχή, τη δικαιότερη αναδιανομή του εισοδήματος, την αλληλεγγύη και την αποφυγή της σύγκρουση των γενεών.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η ανυπαρξία ουσιώδης υγειονομικής περίθαλψης στη χώρα μας, ανάγκασε την πλειοψηφία του συνδικαλιστικού κινήματος στον Όμιλο ΔΕΗ και ΑΔΜΗΕ να αγωνιστούν και να πετύχουν μέσω της ΕΣΣΕ 2018, επιπρόσθετη υγειονομική περίθαλψη για το σύνολο των εργαζομένων, άνευ εισφοράς και για τα προστατευόμενα μέλη τους, με μια μικρή εισφορά.

- ✓ Στόχος μας η επιπρόσθετη ιδιωτική ασφάλιση να εμπλουτίζεται και να γίνεται καλύτερη για το σύνολο των εργαζομένων, χωρίς φυσικά να απεμπολούμε την κρατική ασφάλιση-περίθαλψη, αντιθέτως θα αγωνιζόμαστε διαρκώς να γίνεται καλύτερη για όλους μας.
- ✓ Πρέπει να κινηθούμε άμεσα, συλλογικά και μαζικά. «Οι καιροί ου μενετοί!»! Υπάρχουν λύσεις, υπάρχουν δυνατότητες – εάν παλέψουμε!

Ποιος όμως θα κινητοποιήσει για εμάς την Ελληνική Πολιτεία, εάν εμείς οι ίδιοι δεν ενδιαφερθούμε πρώτοι;

Πρέπει επομένως, άμεσα και οργανωμένα να δράσουμε για να πετύχουμε την κινητοποίηση όλου του συστήματος με σκοπό την προάσπιση των δικαιωμάτων μας.

Θα πρέπει ασφαλώς, να ακολουθήσουν σειρά ενεργειών, διαβημάτων, παραστάσεων, αιτημάτων και προσφυγών μας στη δικαιοσύνη, σε ελληνικό αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Πρέπει να κινηθούμε τώρα, άμεσα, συλλογικά και δυναμικά.

Η κοινωνική ασφάλιση και η υγεία είναι μείζονος σημασίας ζήτημα και μας αφορά όλους, αλλά κυρίως αφορά και το μέλλον των παιδιών μας. Σε αυτά τα θέματα δεν χωρούν προσωπικές στρατηγικές και μικροσυνδικαλιστικές πρακτικές.

Διαφορετικά θα είναι σαν να έχουμε συναινέσει σε ότι θα ακολουθήσει – Ας μην περιμένουμε να το διαπιστώσουμε!

5. Οι Εξελίξεις στην Αγορά Ηλεκτρικής Ενέργειας στη Χώρα μας

Νέα δεδομένα στον χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας σηματοδοτεί η έλευση του 2019, με την εφαρμογή σημαντικών θεσμικών παρεμβάσεων που έχουν στόχο να ενισχύσουν τον ανταγωνισμό σε όλα τα επίπεδα, κατά τις προσαγές των δανειστών και των ευρωπαϊκών οργάνων και με τη βούληση της Κυβέρνησης, αλλά επί της ουσίας έχουν ως στόχο να αποδυναμώσουν την πρόσβαση της ΔΕΗ στον λιγνίτη, μέσω της πώλησης του 40% του λιγνιτικού της χαρτοφυλακίου.

Οι λεγόμενες «δομικές μεταρρυθμίσεις» δεν θα περιοριστούν στο «άνοιγμα» της λιγνιτικής ηλεκτροπαραγωγής, αφού έως τον Ιούνιο του 2019 σύμφωνα με τους σχεδιασμούς της ΡΑΕ θα καταργηθεί επίσης το μοντέλο υποχρεωτικής

κοινοπραξίας (mandatory pool) που ισχύει σήμερα, με την έναρξη του Χρηματιστηρίου Ενέργειας.

Έτσι, μέσα στη χρονιά το mandatory pool θα δώσει τη θέση του στο target model, σε τέσσερις αγορές:

- ✓ Την αγορά επόμενης ημέρας (Day Ahead).
- ✓ Την ενδοημερήσια αγορά (Intraday).
- ✓ Την αγορά εξισορρόπησης (Balancing).
- ✓ Την προθεσμιακή αγορά.

Δικαίωμα συμμετοχής θα έχουν ηλεκτροπαραγωγοί, εταιρείες εμπορίας ρεύματος, προμηθευτές, αλλά και ενεργοβόροι καταναλωτές (βιομηχανίες).

Η πρώτη σημαντική αλλαγή πάντως στον κλάδο της ηλεκτρικής ενέργειας έκανε «ποδαρικό» το 2018, καθώς από την 1η Ιανουαρίου η αγορά είναι πλέον απελευθερωμένη σε πανελλαδική κλίμακα. Κι αυτό γιατί από τη συγκεκριμένη ημερομηνία τέθηκε σε εφαρμογή η άρση του μονοπωλίου της ΔΕΗ σε όλα ανεξαιρέτως τα μη διασυνδεδεμένα νησιά, πλην της Κρήτης και της Ρόδου, όπου ήδη δίνουν το «παρών» και ιδιώτες προμηθευτές.

Η σχετική απόφαση της ΡΑΕ δημοσιεύθηκε σε ΦΕΚ στις 19 Δεκεμβρίου, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο στους εναλλακτικούς παρόχους να δραστηριοποιηθούν δυνητικά και στα υπόλοιπα 30 αυτόνομα δίκτυα του Αιγαίου, μικρού και μεσαίου μεγέθους, με την εγγραφή τους στο αντίστοιχο Μητρώο Εκπροσώπων Φορτίου.

Μία διαδικασία που, μόλις ολοκληρωθεί, θα δώσει τη δυνατότητα σε κάθε νησιώτη καταναλωτή ή επιχείρηση να αλλάξει πάροχο, στην περίπτωση που κρίνει πως έτσι θα μειώσει το ενεργειακό του κόστος.

Εάν ευοδωθούν τα σχέδια της κυβέρνησης για την πώληση των λιγνιτικών μονάδων (Μελίτη-Μεγαλόπολη) με βάση τους σχεδιασμούς της, τότε στις

συμμετοχές ηλεκτροπαραγωγών στο Χρηματιστήριο ενέργειας θα προστεθεί ο ιδιώτης (ή οι ιδιώτες) που θα αποκτήσουν τις προς πώληση λιγνιτικές μονάδες της Δημόσιας Επιχείρησης.

Για την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ η πρόσβαση στην ηλεκτρική ενέργεια αποτελεί προϋπόθεση για την κοινωνική ευημερία. Η Πολιτεία οφείλει να εξασφαλίζει ενεργειακή επάρκεια σε προσιτές τιμές για τα νοικοκυριά και τις παραγωγικές δραστηριότητες της οικονομίας.

Ταυτόχρονα, για να διασφαλιστεί ένα κοινωνικό δίκτυο ασφάλειας και αλληλεγγύης για τις οικογένειες που αδυνατούν να πληρώσουν, έστω και μειωμένο κόστος ηλεκτρικής ενέργειας, **πρέπει:**

- Να διασφαλισθεί ο κοινωνικός ρόλος της ΔΕΗ.
- Να διασφαλισθεί με αξιοπιστία και δικαιοσύνη ότι στο πλέγμα κοινωνικής αλληλεγγύης και υποστήριξης θα περιλαμβάνονται μόνο εκείνοι που βρίσκονται σε πραγματική αδυναμία.
- Να αντιμετωπισθεί ριζικά κάθε είδος λαϊκισμού, δημαγωγίας και ανευθυνότητας που δημιουργεί συνθήκες αναρχίας και εκμετάλλευσης των κοινωνικών παροχών από επιτήδειους, διακινδυνεύοντας τελικά τη βιωσιμότητα του κοινωνικού πλέγματος αλληλεγγύης.

❖ Καθεστώς ΑΠΕ

Το αμαρτωλό καθεστώς των ΑΠΕ συνεχίζεται με νέες παρεμβάσεις, πάντα υπέρ των ιδιωτών παραγωγών και εις βάρος της ΔΕΗ και των Ελλήνων καταναλωτών.

Το ποσοστό των ΑΠΕ στο ενεργειακό ισοζύγιο το 2030 πρέπει να είναι στο 32% επί του συνόλου, εκ των οποίων το 55% - 57% στην ηλεκτροπαραγωγή.

Παρόλα τα δεινά που είχαν επιβληθεί στην Επιχείρηση τα προηγούμενα χρόνια ήρθε και το περίφημο τέλος προμηθευτή που επιβλήθηκε για τον μηδενισμό των ελλειμμάτων του ΕΛΑΠΕ, με αποτέλεσμα η ΔΕΗ να ζημιώνεται με αρκετά εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Ήταν μια ακόμη νομοθετική ρύθμιση του «φιλεργατικού» και «φιλεύσπλαχνου» προστάτη του δημοσίου συμφέροντος, πρώην υπουργού ενέργειας κ. Σκουρλέτη.

Αφού «ξεζουμίζουν» τον Ελληνικό λαό με την ληστρική εισφορά, μέσω των λογαριασμών ρεύματος, όπου οι φόροι που πλήρωσαν μέχρι σήμερα οι καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας ήταν σχεδόν τα φορολογικά μέτρα ενός μνημονίου, έρχονται τώρα, οι κατά τα άλλα «ευαίσθητοι» ευρωπαίοι αξιωματούχοι και το αρμόδιο υπουργείο ενέργειας της χώρας μας να προβεί σε νέες διευκολύνσεις στους εκλεκτούς μεγαλοεπιχειρηματίες των ΑΠΕ.

Ως αντιστάθμισμα στα νέα δεδομένα η ΔΕΗ, τώρα κάνει κινήσεις για συμμετοχή στις ΑΠΕ ξεκινώντας με την απορρόφηση της θυγατρικής της ΔΕΗ Ανανεώσιμες ως γενική διεύθυνση πιθανόν, στη μητρική εταιρεία. Το νέο εγχείρημα μέλλει να αποδειχθεί αν θα στεφθεί με επιτυχία σε έναν κλάδο που η ΔΕΗ έχει μείνει πολύ πίσω με ευθύνη βέβαια όλων των κυβερνήσεων.

Ως ένα από τα βασικά εργαλεία ανάπτυξης αλλά και πολιτικής αντιστάθμισης κινδύνου που διατρέχει η ΔΕΗ εξαιτίας της ανισορροπίας μεταξύ του μεριδίου στην παραγωγή και την προμήθεια, θεωρείται η επένδυση του Ομίλου στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Μάλιστα όπως τονίζει ο σύμβουλος της ΔΕΗ McKinsey, θα απαιτηθεί η ανάπτυξη σημαντικού αριθμού έργων ΑΠΕ προκειμένου να εξισορροπηθεί και να καλυφθεί η ανοιχτή θέση της εταιρείας.

Στα βασικά σημεία του επιχειρησιακού πλάνου της ΔΕΗ για τις ΑΠΕ, όπως έχουν αποτυπωθεί στο business plan της McKinsey, προβλέπεται:

- Ανάπτυξη 2-2.5 GW ΑΠΕ μέχρι το 2030 - 2035

- Αύξηση του μεριδίου της ΔΕΗ από 3% σε 10% μέχρι το 2022, με τη ΔΕΗ να καλύπτει περίπου το 25% της νέας δυναμικότητας ΑΠΕ που θα εγκατασταθεί στο σύστημα
- Αύξηση των λειτουργικών κερδών EBITDA από τις ΑΠΕ κατά 73 έως 84 εκ. ευρώ μέχρι το 2022

Για την περίοδο 2018 - 2022 προβλέπεται να επενδυθούν από την εταιρεία 700 εκ. ευρώ, με τη ΔΕΗΑΝ να καλύπτει το 25% της νέας ισχύος. Ανά έτος προβλέπεται να αυξηθούν τα έργα με ανάπτυξη νέων project αλλά και με εξαγορές ως εξής:

- 2018 40 MW έργα της ΔΕΗ και 75 MW έργα με τη συμμετοχή της ΔΕΗ
- 2019 125 MW έργα της ΔΕΗ και 225 MW έργα με τη συμμετοχή της ΔΕΗ
- 2020 220 MW έργα της ΔΕΗ και 400 MW έργα με τη συμμετοχή της ΔΕΗ
- 2021 145 MW έργα της ΔΕΗ και 265 MW έργα με τη συμμετοχή της ΔΕΗ
- 2022 85 MW έργα της ΔΕΗ και 155 MW έργα με τη συμμετοχή της ΔΕΗ

Για το διάστημα έως το 2030, το επιχειρησιακό πλάνο προβλέπει ότι εάν η ΔΕΗ θέλει να καλύψει πλήρως το άνοιγμα της μεταξύ ζήτησης και παραγωγής (υποθετικό και όχι προτεινόμενο σενάριο εργασίας) θα πρέπει να αναπτύξει επενδύσεις σε:

- Φωτοβολταϊκά ισχύος 2,2 - 2,9GW με ύψος επένδυσης 1,5 έως 2 δις ευρώ:
- Αιολικά 1,4- 1,9 GW με ύψος επένδυσης 1,8 - 2,4 δις ευρώ
- Βιομάζα 0,6 - 0,8GW με ύψος επένδυσης 1,5 - 2,1 δις ευρώ
- ΜΥΗΣ 1 - 1,3 GW με ύψος επένδυσης 1,9 - 2,6 δις ευρώ
- Γεωθερμία 0,5 έως 0,7GW με ύψος επένδυσης 2,4 έως 3,2 δις

Για την ΕΤΕ./ΔΕΗ καλή είναι η συμμετοχή της ΔΕΗ στην ανάπτυξη των ΑΠΕ, αλλά καλύτερη είναι η δημιουργία μονάδων βάσεως γιατί τότε θα έχουμε ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού στη χώρα και επιπλέον δημιουργία πολλών θέσεων εργασίας.

❖ Η ΔΕΗ στο χείλος του γκρεμού

Με τους εφαρμοστικούς νόμους του τρίτου μνημονίου, όπου προβλέπεται η απώλεια του 50% της παραγωγής και της προμήθειας (Εμπορία) ηλεκτρικής ενέργειας έως το 2020, ήρθε η στιγμή που η κυβέρνηση κάνει πράξη αυτή την «κοινωνική» προσφορά στον Ελληνικό λαό και στους εργαζόμενους της Επιχείρησης.

Αφού κατήργησε τη «Μικρή ΔΕΗ», μας έφερε από την 'πίσω πόρτα' τη «Μισή ΔΕΗ» μετά βαΐων και κλάδων, παραποιώντας την πραγματικότητα με τους μηχανισμούς προπαγάνδας που ξέρει καλά να τους χειρίζεται, με σκοπό να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζομένων.

Ξεκινώντας με το πρώτο δυσμενές μέτρο (Δημοπρασίες ΝΟΜΕ) που αναγκάζει τη ΔΕΗ να πουλάει κάτω του κόστους, με ότι σημαίνει αυτό για την οικονομική της κατάσταση, αποφάσισε να ξεπουλήσει το 40% της λιγνιτικής παραγωγής της και των ορυχείων υποστήριξής τους όπως έχει δεσμευτεί.

Μετά την ψήφιση του νόμου 4533/18, όπου προβλέπεται όλος ο σχεδιασμός ξεπουλήματος των λιγνιτικών μονάδων και ορυχείων, η Διοίκηση της Επιχείρησης προχώρησε στη σύσταση δυο νέων θυγατρικών εταιρειών: τη Μελίτη Ενεργειακή Λιγνίτη Α.Ε. & τη Μεγαλόπολη Ενεργειακή Λιγνίτη Α.Ε.

Σχεδόν το σύνολο του προσωπικού μεταφέρθηκε στις δυο θυγατρικές, αλλά τα σχέδια της κυβέρνησης άλλαξαν μπροστά στον κίνδυνο να μην πωληθούν οι μονάδες και αποφάσισε να μειώσει το προσωπικό των δυο θυγατρικών μέσω

μετακίνησής τους στη ΔΕΗ και στο ΔΕΔΔΗΕ και με προγράμματα εθελούσιας εξόδου. Το εναπομείναν προσωπικό δεν θα επιστρέψει ποτέ στη ΔΕΗ, ασχέτως της τελικής κατάληξης του διαγωνισμού πώλησης, γιατί η νομική υπόσταση των θυγατρικών θα παραμείνει η ίδια, με τα σημερινά πολιτικά δεδομένα.

Ο διαγωνισμός είναι σε εξέλιξη, με τη Διοίκηση της ΔΕΗ να δίνει γη και ύδωρ στους υποψήφιους επενδυτές προκειμένου να τις αγοράσουν, όπως συνέβη τελευταία με την παραλίγο σκανδαλώδης απόφαση του Δ.Σ. της ΔΕΗ, η οποία απετράπη την τελευταία στιγμή μετά από παρέμβαση της DGCOMP, η οποία θεώρησε ασύμβατες και προνομιακές τις υπό ψήφιση ρυθμίσεις υπέρ των δυνητικών επενδυτών, με αποτέλεσμα το απευκταίο αυτό σχέδιο να μείνει στα χαρτιά.

Αν αποτύχει η πώληση των λιγνιτικών μονάδων τότε θα επιτευχθεί ο στόχος των ιδιωτικών συμφερόντων που είναι η ταυτόχρονη πώληση και των υδροηλεκτρικών σταθμών, γιατί αυτό έχει υπογράψει η κυβέρνηση, μόνο που τότε πιθανόν να μην έχει την ευθύνη της διαχείρισης του όλου φλέγον θέματος, τουλάχιστον τότε θα αγωνίζεται για να αντιπαλεύεται τον ίδιο της τον εαυτό.

Αυτό αποδεικνύει πως αντιλαμβάνονται οι κυβερνώντες και οι διοικούντες την επιχείρηση, όταν μάλιστα ως αντιπολιτευόμενοι διακήρυσσαν τον Δημόσιο χαρακτήρα της και για αυτόν αγωνιζόταν. Επικίνδυνες πολιτικές για τους εργαζόμενους και το Δημόσιο συμφέρον από επικίνδυνους ανθρώπους.

Γίνεται αντιληπτό ότι αν ολοκληρωθεί το ξεπούλημα των μονάδων, όπου η κυβέρνηση το ονομάζει αποεπένδυση, θα επιφέρει δυσμενείς εξελίξεις στο προσωπικό, όπως απολύσεις, μειώσεις μισθών, αλλαγή εργασιακών σχέσεων, παρόλο τα αναχώματα που επέβαλε το συνδικαλιστικό κίνημα στη ΔΕΗ με την υπογραφή της νέας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Η μείωση της λιγνιτικής παραγωγής θα επιφέρει απονεύρωση του παραγωγικού ιστού της ΔΕΗ με τραγικά αποτελέσματα στο μέλλον.

Ένα ακόμη ακανθώδες ζήτημα έχει προκύψει με την μη αποδοχή από την Ευρωπαϊκή Ένωση της περαιτέρω λειτουργίας του ΑΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ αφού λήγουν οι ώρες λειτουργίας του (17.500) ως της αρχές του Ιουνίου 2019. Την ίδια στιγμή το αρμόδιο υπουργείο ενέργειας δεν έκανε απολύτως τίποτε προς αυτή την κατεύθυνση, για περαιτέρω λειτουργία του σταθμού. Όλοι καταλαβαίνουμε το πρόβλημα που προκύπτει με τους εκατοντάδες εργαζόμενους.

Ένας ακόμη λιγνιτικός σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας βρίσκεται μεταξύ σφύρας και άκμονος, ο ΑΗΣ ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ, όπου έληξαν οι ώρες λειτουργίας του (17.500) και με απόφαση του ΥΠΕΝ παρατάθηκε η λειτουργίας του ως τις 32.000 ώρες.

Κανείς δεν μας λέει βέβαια τι θα γίνει αν συμβεί οτιδήποτε μοιραίο στο σταθμό, μιας και δεν έχει προς το παρόν την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης η συγκεκριμένη απόφαση του αρμόδιου υπουργού. Μια απόφαση που γεννά ερωτηματικά ως προς το σχεδιασμό της, έχοντας υπόψη τις προτάσεις από ιδιώτες μεγαλοεπιχειρηματίες του ενεργειακού κλάδου για περιβαλλοντολογική αναβάθμιση του σταθμού.

Μετά την πώληση και το κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων από την κυβέρνηση, η Επιχείρηση θα απολέσει σχεδόν το σύνολο των λιγνιτικών εργοστασίων της, καθώς αυτά που θα απομείνουν στο ενεργειακό της χαρτοφυλάκιο θα είναι ο Άγιος Δημήτριος, υπό τον όρο ότι θα ολοκληρωθούν οι περιβαλλοντολογικές αναβαθμίσεις και η υπό κατασκευή νέα μονάδα: Πτολεμαΐδα 5, όπου αναμένεται η λειτουργία της το 2021.

Όταν ολοκληρωθεί η πώληση των λιγνιτικών μονάδων ακολουθεί η πώληση του 17% του Ομίλου, το οποίο βρίσκεται στο ΤΑΙΠΕΔ έτοιμο προς

ιδιωτικοποίηση. Αυτό σημαίνει ότι χάνεται ο έλεγχος της εταιρείας από το κράτος, με αυτονόητα τα επακόλουθα για το εργασιακό μέλλον των εργαζομένων.

Εκτός των άλλων, με το νόμο 4389/16, το 34% των μετοχών της ΔΕΗ πέρασε στο υπερταμείο (Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας) από 1-1-2018, για να εξυγιανθεί όπως αρέσκει να λέει αλλά ουσιαστικά θα ακολουθήσει το δρόμο της ιδιωτικοποίησης εν ευθέτω χρόνο. Σφιχτότερος έλεγχος δαπανών, βελτίωση της εισπραξιμότητας και του συστήματος εσωτερικού ελέγχου, μέχρι τα πιο δύσκολα, όπως για παράδειγμα αλλαγές στον εσωτερικό κανονισμό, εφόσον κριθεί ότι χρειάζεται, φέρνει το στρατηγικό σχέδιο της ΔΕΗ που έχει ετοιμάσει γι' αυτήν το υπερταμείο.

Δυστυχώς, η αδιαφορία, η υποκρισία και η ιδιοτέλεια, όσον αφορά το μέλλον της Επιχείρησης, δεν μπορεί να κρυφτεί ούτε από τον επικεφαλής της Διοίκησης της Εταιρείας, όταν το μόνο που τον ενδιαφέρει, είναι να κάνει τους ερειπωμένους πλέον ατμοηλεκτρικούς σταθμούς της επιχείρησης κινηματογραφικά στούντιο, όπως ανακοίνωσε από το μεγαλύτερο ενεργειακό κέντρο της χώρας που επί ημερών του ρημάζει, αφού η περιοχή έχει και σκηνοθέτη πολιτικού βεληνεκούς.

Εκτός του παραγωγικού ιστού της εταιρείας που έχει βγει στο «σφυρί», ένας ακόμη νευραλγικός τομέας, αυτός της Εμπορίας πάσχει από επιχειρησιακής ικανότητας, καθώς δεν έχει για μια ακόμη φορά Γενικό Διευθυντή και τα προβλήματα διευρύνονται με γοργούς ρυθμούς.

Τα ληξιπρόθεσμα χρέη αυξάνονται αντί να μειώνονται, οι εισπράξεις είναι ανεπαρκείς με αποτέλεσμα η μη είσπραξη εσόδων για την επιχείρηση.

Ο πάλε ποτέ ενεργειακός κολοσσός της χώρας μας έγινε μια πολύπαθη και χρεωκοπημένη εταιρεία στα χέρια ακατάλληλων ανθρώπων που την

κυβερνούν και τη διοικούν τα τελευταία χρόνια, έχοντας άμεσο αντίκτυπο στην κοινωνία και τους εργαζόμενους σε αυτήν.

Είναι γνωστό ότι όταν χρεοκοπεί ο ενεργειακός πυλώνας μιας χώρας, τότε χρεοκοπεί η ίδια η χώρα, με ότι αυτό συνεπάγεται.

Διοίκηση και Κυβέρνηση το ομολογούν δημόσια με εκατέρωθεν αιχμές, όπως καταμαρτυρεί ο Διευθύνων Σύμβουλος σε συνέντευξή του στον φιλοκυβερνητικό τύπο, λέγοντας ότι η ΔΕΗ βρίσκεται σε αυτό το επικίνδυνο σημείο από τις πολιτικές που επιβλήθηκαν τα τελευταία χρόνια, μετά το 2015, όπως η κάλυψη ελλείμματος ΑΠΕ : € 574 εκατ. - Δημοπρασίες ΝΟΜΕ : € 315 εκατ.

Ο Υπουργός και η Διοίκηση της ΔΕΗ πρέπει να αφήσουν στην άκρη τα παιχνίδια με τις συγκρούσεις ελέγχου της εξουσίας και των συμφερόντων που θέλουν να συνδιαχειρίζονται.

Το χειρότερο όλων είναι ότι, δυστυχώς, δεν έχουν ένα συγκεκριμένο πλάνο ώστε να αποσοβήσουν την επερχόμενη κατάρρευση του Ομίλου ΔΕΗ, γιατί το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η πολιτική επικοινωνία και η εικόνα της κυβέρνησης.

Ο Όμιλος ΔΕΗ έφτασε να διανύει τη χειρότερη περίοδο της ιστορίας του, καθώς έχουμε μια σειρά από προβλήματα, όπως:

- Οι πωλήσεις της ΔΕΗ μειώθηκαν λόγω της μείωσης του μέσου μεριδίου της στην αγορά προμήθειας, παρά την αύξηση της ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας. Συγκεκριμένα, το μέσο μερίδιο της ΔΕΗ στην αγορά προμήθειας στο σύνολο της χώρας μειώθηκε σε 83,2% το α' εξάμηνο του 2018 από 87,9% το α' εξάμηνο του 2017.
- Η ΔΕΗ εμφάνισε το α' εξάμηνο κύκλο εργασιών μειωμένο κατά 6,8% στα 2,2 δισ. ευρώ, με EBITDA ύψους 284,4 εκατ. ευρώ, από 90 εκατ. το αντίστοιχο περυσινό διάστημα.

- Η παραγωγή και οι εισαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ κάλυψαν το 48,9% της συνολικής ζήτησης στη χώρα το α' εξάμηνο 2018 (45,6% στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα), ενώ το αντίστοιχο ποσοστό το α' εξάμηνο 2017 ήταν 49,7% (46,2% στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα). Το μερίδιο παραγωγής της ΔΕΗ ως ποσοστό του συνολικού φορτίου στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα το α' εξάμηνο 2018 ήταν 41,7% έναντι 43,0% το α' εξάμηνο 2017.
- Η αρνητική επίπτωση από τις δημοπρασίες ηλεκτρικής ενέργειας "NOME" σε τιμές χαμηλότερες από την ΟΤΣ, ανήλθε το α' εξάμηνο του 2018 σε € 45,7 εκατ. αυξημένη σε σχέση με α' εξάμηνο του 2017 κατά € 20,2 εκατ.
- Το εννεάμηνο του 2018 είχε ζημιές 299,5 εκατ. ευρώ.
- Το καθαρό χρέος στις 30.6.2018 ήταν € 3.683,5 εκατ., μειωμένο κατά € 119,5 εκατ. σε σχέση με την 30.6.2017 και κατά € 273,7 εκατ. σε σχέση με την 31.12.2017. εξαιρουμένης της ΑΔΜΗΕ, στις 30.09.2017 ήταν € 3.846,1 εκατ.
- Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές έχουν φτάσει τα 2,5 δις ευρώ, με αυξητική τάση.
- Οι επισφάλειες είναι σε μέγιστο βαθμό.
- Έχει καθαρό χρέος 7,5 φορές το λειτουργικό περιθώριο, που αποδεικνύει ότι βρίσκεται σε ζώνη υψηλού κινδύνου για τη βιωσιμότητα της.
- Απώλεια χρημάτων λόγω της αύξησης του φαινομένου των ρευματοκλοπών.
- Το μεγαλύτερο πρόβλημα – πρόκληση που θα αντιμετωπίσει η Επιχείρηση είναι η υποχρεωτική, βάση των δεσμεύσεων της

κυβέρνησης, μείωσης του ποσοστού έως και 50% στην προμήθεια μέχρι το 2020. Αν λάβουμε υπόψη ότι ένα μεγάλο μέρος της αγοράς (αγρότες, δημόσιοι φορείς, ευάλωτοι καταναλωτές, πελάτες με οφειλές και διακανονισμούς ή μη) που υπερβαίνει το 50%, δε μετακινείται από τη ΔΕΗ, εάν δεν ληφθούν μέτρα και ρυθμίσεις, γενικότερα εάν δεν βελτιωθεί η κατάσταση, η μείωση του μεριδίου θα προέλθει από την απώλεια πλέον του 50% των λοιπών πελατών, αυτών που καλύπτουν σήμερα τις απώλειες από τους άλλους.

Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά για τις καταστροφικές συνέπειες, που αυτό θα έχει για την Επιχείρηση.

- Αδυναμία είσπραξης όλων των ΥΚΩ από τη ΔΕΗ, γιατί η κυβέρνηση νομοθέτησε με αυτό τον απαράδεκτο τρόπο που αποδεικνύει ότι δεν ενδιαφέρεται για τη μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας, όταν διακήρυττε ότι θα την μεγαλώσει και θα παραμείνει Δημόσια.

Δεν της έφταναν όλα τα παραπάνω προβλήματα και η Διοίκηση της επιχείρησης, για να κάνει δήθεν αναπτυξιακή πολιτική, έκανε επέκταση στα βαλκάνια, όταν αγόρασε την Σκοπιανή εταιρεία EDS αμφιβόλου ποιότητας και οικονομικής βιωσιμότητας, ενόψει της συμφωνίας των Πρεσπών.

Γίνεται, λοιπόν, κατανοητό ότι το κυριότερο από όλα είναι η έλλειψη σχεδίου εξόδου από την επερχόμενη κρίση και γι' αυτό το λόγο η Διοίκηση της ΔΕΗ προσέλαβε ξένο οίκο (McKinsey), για να της εκπονήσει το νέο πολυετές επιχειρησιακό σχέδιο για τη βιωσιμότητα της.

Προκειμένου να πετύχει τέτοια εξοικονόμηση σαν αυτή που αναφέρεται στην μελέτη, η Επιχείρηση θα πρέπει είτε να εισπράξει περισσότερους ανεξόφλητους λογαριασμούς (σχεδόν αδύνατον όπως έχει δείξει η μέχρι σήμερα πρακτική της), είτε να αυξήσει τη λιγνιτική της παραγωγή (αδύνατον

γιατί απεμπολεί λιγνιτική παραγωγή με την πώληση των μονάδων), είτε να μειώσει τον αριθμό προσωπικού της, προχωρώντας σε εθελουσία έξοδο.

Από τα συμφραζόμενα της έκθεσης εξυφαίνεται περαιτέρω πώληση περιουσιακών στοιχείων και μαζική έξοδος προσωπικού – απολύσεις.

Ήδη οι Διοικήσεις του Ομίλου (με τη σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησης) έχουν ξεκινήσει ουσιαστικά τις απολύσεις μετά και την αποσύνδεση της αποζημίωσης των 15.000 από το εφάπαξ, αφού αυτό διευθετήθηκε με νόμο και με την νέα ΕΣΣΕ 2018.

Από τα παραπάνω, η σημερινή κατάσταση της ΔΕΗ μπορεί να χαρακτηριστεί επιεικώς τραγική. Η Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υπουργός δεν αντιλαμβάνονται ότι έχουν δημιουργήσει μια ωρολογιακή βόμβα μεγατόνων, που είναι έτοιμη να σκάσει ανά πάσα στιγμή και να παρασύρει όλη τη χώρα.

Μετέτρεψαν τη ΔΕΗ από βασικό ενεργειακό πυλώνα ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας σε μέγιστο συστημικό κίνδυνο.

Στην παρούσα φάση τα προβλήματα της ΔΕΗ κινούνται σε έξι άξονες:

- Ανείσπρακτες οφειλές.
- Έλλειψη ρευστότητας.
- Απώλεια μεριδίων αγοράς.
- Έλλειψη ανταγωνιστικότητας.
- Πιστοληπτική ασφυξία.
- Απουσία στρατηγικού επιχειρηματικού πλάνου για την αντιμετώπιση όλων των παραπάνω και την διασφάλιση μακροχρόνιας βιωσιμότητας της Εταιρίας.

Μια πιθανή κατάρρευση της ΔΕΗ θα έχει άμεσο οικονομικό και κοινωνικό αντίκτυπο, καθώς θα έχει ολέθριες επιπτώσεις στον παραγωγικό ιστό της

πατρίδας μας, στη βιομηχανία, στον τουρισμό, στον αγροτικό τομέα, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στα νοικοκυριά, στους αδύναμους και ανήμπορους.

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, οι θέσεις μας είναι διαχρονικές και ξεκάθαρες:

Εδώ και τώρα, υλοποίηση ενός μακροχρόνιου ενεργειακού σχεδιασμού που θα περιλαμβάνει :

Ένα επιχειρησιακό σχέδιο για τη ΔΕΗ, το οποίο θα καλύπτει και θα διασφαλίζει στην ηλεκτρενέργεια της χώρας συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, όπως:

- ✓ Ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού.
- ✓ Δημόσιο και Εθνικό ρόλο.
- ✓ Αναπτυξιακό χαρακτήρα για την Ελληνική οικονομία.
- ✓ Προστασία για τις ευπαθείς ομάδες και τους ευάλωτους καταναλωτές.
- ✓ Προτεραιότητα στα εγχώρια καύσιμα.

Το ηλεκτρικό ρεύμα είναι κοινωνικό αγαθό και πρέπει να το απολαμβάνουν όλοι οι πολίτες και όχι χρηματιστηριακό προϊόν που διαπραγματεύεται σε κλειστές αίθουσες.

❖ Ο ΔΕΔΔΗΕ σε στάδιο μετεξέλιξης

Ο ΔΕΔΔΗΕ αποτελεί πλέον κεντρικό παίκτη της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, με διευρυμένες ευθύνες και καθήκοντα.

Προς την κατεύθυνση αυτή έχουν επιλεγεί δώδεκα κρίσιμα έργα, τα οποία χαρακτηρίζονται στρατηγικής σημασίας, με επίκεντρο τις τελευταίες

τεχνολογίες, οι οποίες καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων εκσυγχρονισμού.

Αναλυτικότερα, τα έργα που θεωρούνται ως στρατηγικά είναι τα ακόλουθα:

- Εκσυγχρονισμός Κέντρου Ελέγχου Δικτύων Αττικής.
- Δημιουργία Κέντρου Ελέγχου Δικτύων Νησιών.
- Εκσυγχρονισμός των Κέντρων Ελέγχου Δικτύων Λοιπών Περιφερειών.
- Αναβάθμιση του Περιφερειακού Εξοπλισμού Τηλεχειρισμών στα Δίκτυα.
- Εγκατάσταση Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών (GIS).
- Νέο Πληροφοριακό Σύστημα Εξυπηρέτησης Πελατών του ΔΕΔΔΗΕ.
- Κέντρα Τηλε-εξυπηρέτησης Πελατών (Call Centers).
- Αναβάθμιση του Προγραμματισμού Ανάπτυξης Δικτύων.
- Δημιουργία Υποδομών Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών (ΜΔΝ) για τήρηση σχετικού Κώδικα.
- Ανάπτυξη Υποδομών Έξυπνου Νησιού στα ΜΔΝ (πilotικό έργο και προώθηση επέκτασης).
- Τηλεμέτρηση Πελατών Χαμηλής Τάσης (ΧΤ) (πilotικό).
- Αναδιοργάνωση της εφοδιαστικής αλυσίδας.

Έγινε επιπλέον και ανάληψη της διαχείρισης του ειδικού λογαριασμού για τις ΥΚΩ. Ως εκ τούτου δημιουργεί αντίστοιχες υπηρεσίες με την πρόσληψη νέου ειδικευμένου προσωπικού.

Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την ηλεκτροκίνηση και την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του στο πλαίσιο της αντιμετώπισης του φαινομένου της ρευματοκλοπής που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.

Εκτός των σχεδίων που έχει η εταιρεία για τον εκσυγχρονισμό της, οφείλει να επιλύσει μια σειρά από τεράστια προβλήματα που ταλανίζουν για μεγάλο χρονικό διάστημα το προσωπικό της και σε αυτά πρέπει **να επικεντρωθούμε ως συνδικαλιστικό κίνημα**. Αυτά αφορούν στο :

- Να εξαλειφθεί το απαράδεκτο φαινόμενο της έλλειψης για μεγάλο χρονικό διάστημα των μέσων ατομικής προστασίας και των υλικών, γιατί χωρίς αυτά δεν μπορεί να υπάρξει ασφαλής και ολοκληρωμένη εργασία.
- Να σταματήσει η συνεχής εργολαβοποίηση των εργασιών που παρέχει ο ΔΕΔΔΗΕ, με αποτέλεσμα τις κακοτεχνίες και το αρνητικό αντίκτυπο που έχει στο κοινωνικό σύνολο η εικόνα της εταιρείας, καθώς και τον αφανισμό της τεχνογνωσίας μας.
- Να σταματήσει ο εμπαιγμός από την Κυβέρνηση και τη Διοίκηση του ΔΕΔΔΗΕ, όσον αφορά το μεσοσταθμικό μισθολογικό κόστος που έχει επιφέρει δυσμενείς οικονομικές εξελίξεις για τους εργαζόμενους και έχει φέρει συμπτώματα διαχωρισμού με τους συναδέλφους των άλλων εταιρειών του Ομίλου. Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ αναμένει να γίνουν πράξη τα λόγια και οι υποσχέσεις της Διοίκησης και της κυβέρνησης για απόλυση των πιο πάνω αδικιών στο προσωπικό από το 2019, αφού πλέον έχουν 'τελειώσει' τα μνημόνια και οι νόμοι που επέβαλαν αυτές τις περικοπές.
- Να μην περάσει κανένα σχέδιο συρρίκνωσης των Περιοχών που έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του προσωπικού και την κακή εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.
- Να ενδιαφερθεί επί της ουσίας η Διοίκηση για την πάταξη του φαινομένου των ρευματοκλοπών που έχει λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και προκαλεί οικονομική αιμορραγία στην επιχείρηση.

- Να ληφθούν μέτρα προστασίας για τους τεχνίτες που αντιμετωπίζονται βίαια από τους πολίτες, με κίνδυνο ακόμη και της ζωής τους. Η επιχείρηση δεν μπορεί να αδιαφορεί πλέον.
- Να ξεκαθαρίσει η Διοίκηση τι πρόκειται να κάνει με τους νέους μετρητές και τι σχεδιάζει για την τύχη του συγκεκριμένου κλάδου.
- Να σταματήσει η παράνομη παρακράτηση των αναδρομικών για τα ΥΒΑΕ για όλους τους συναδέλφους, μετά και την δικαστική απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων που δικαιώνει το συνάδελφό μας και την προσπάθεια της ΕΤΕ/ΔΕΗ για αποκατάσταση αυτής της αδικίας που αφορά τους εργαζομένους στην κατηγορία Τ4Α.
- Να σταματήσουν οι υπενοικιάσεις εργαζομένων και να γίνουν οι αναγκαίες προσλήψεις τακτικού προσωπικού.
- Όποια τακτική κι αν ακολουθήσει η Διοίκηση του ΔΕΔΔΗΕ, η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ δεν πρόκειται να σταματήσει τον αγώνα για την πλήρη διευθέτηση του όλου θέματος υπέρ των συναδέλφων μας.

Ο ΔΕΔΔΗΕ πρέπει να εκσυγχρονιστεί, στο προσωπικό πρέπει να παρέχεται συνεχής κατάρτιση και το ίδιο να χαίρει της προστασίας της επιχείρησης. Πρέπει να αποκατασταθούν οι αδικίες και όχι να παρακάμπτονται με σκοπό τη διαρκή είσοδο εργολάβων σε όλα τα πόστα.

Αυτές οι πρακτικές της Διοίκησης του ΔΕΔΔΗΕ δεν θα περάσουν.

❖ Ο ΑΔΜΗΕ εκτός Ομίλου ΔΕΗ

Ότι δεν κατάφεραν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και τα δυο πρώτα μνημόνια, τα κατάφερε με τον «καλύτερο» τρόπο η σημερινή κυβέρνηση της «πρώτης φοράς αριστεράς», παραχωρώντας το στρατηγικής σημασίας Δίκτυο

Μεταφοράς και το πιο πολύτιμο περιουσιακό στοιχείο του Ομίλου ΔΕΗ στους Κινέζους.

Η νέα εποχή του ΑΔΜΗΕ επισφραγίσθηκε την Τρίτη 20 Ιουνίου 2017 με την υπογραφή των δύο Συμφωνιών Μεταβίβασης στους νέους μετόχους, το Ελληνικό Δημόσιο μέσω της ΑΔΜΗΕ ΣΥΜΕΤΟΧΩΝ και την κινεζική StateGrid Corporation of China, καθώς και του Συμφωνητικού των νέων μετόχων.

Η κινεζική εταιρεία απέκτησε το 24% και το μάνατζμεντ επί της ουσίας, ενώ το Ελληνικό Δημόσιο διατήρησε το 51% σε πρώτη φάση, μέσω της ΑΔΜΗΕ ΣΥΜΕΤΟΧΩΝ.

Η απώλεια του Δικτύου Μεταφοράς από τη ΔΕΗ, όπου δεν έχει πλέον καμία μετοχή και δεν ελέγχεται από το ίδιο υπουργείο, ήταν «γροθιά στο στομάχι» για την μητρική εταιρεία, καθώς απώλεσε το βασικό περιουσιακό της στοιχείο, με αποτέλεσμα να έχει τεράστιες απώλειες εσόδων και μειωμένη περιουσιακή αξία.

Να σημειώσουμε ότι ο ΑΔΜΗΕ δεν ανήκει πλέον στον Όμιλο ΔΕΗ.

Ο ΑΔΜΗΕ είναι στο επίκεντρο των ενεργειακών εξελίξεων γιατί η ηλεκτρική αγορά διέρχεται φάση μετασχηματισμού, που χαρακτηρίζεται από την ψηφιοποίηση, τις διασυνδέσεις και το άνοιγμά της σε πιο ανταγωνιστικές συνθήκες.

Για να πραγματοποιήσει όλες τις επενδύσεις, έχει εκπονήσει ένα δεκαετές πρόγραμμα ύψους 2,4 δις ευρώ.

Στόχος της Εταιρείας είναι :

- Οι διασυνδέσεις της νησιώτικης Ελλάδας, ώστε να καταργηθούν οι ΥΚΩ, γιατί κοστίζουν στον Ελληνικό λαό πάνω από 700 εκατ. ετησίως.
- Η διασύνδεση της Κρήτης (Μικρή & Μεγάλη). Το Μάρτιο του 2019 αναμένεται να ξεκινήσει η μεγάλη διασύνδεση με κόστος 1 δις ευρώ.

Είναι η μεγαλύτερη διασύνδεση E.P. στον κόσμο με 174 χλμ. Αναμένεται η ολοκλήρωσή του το 2022. Για το λόγο αυτό έχει συσταθεί και η θυγατρική εταιρεία-κοινοπραξία «Αριάδνη» για τον πιο πάνω σκοπό.

- Η συμμετοχή στο μεγάλο project αγωγού Euro Asia interconnector που ενώνει ηλεκτρικά το Ισραήλ, την Κύπρο, την Ελλάδα μας και την Ευρώπη.
- Η συμμετοχή στο μεγάλο project αγωγού Euro Africa interconnector που ενώνει ηλεκτρικά την Αίγυπτο, την Κύπρο, την Ελλάδα μας και την Ευρώπη.
- Η διασύνδεση των Κυκλάδων προχωρά και βρίσκεται στην τρίτη φάση, ενώ αναμένεται να ξεκινήσει το επόμενο χρονικό διάστημα και η τέταρτη φάση με κόστος 369,4 εκατ. η οποία περιλαμβάνει τη διασύνδεση των νήσων: Σέριφος, Φολέγανδρος, Μήλος, Σαντορίνη.
- Ένα πιο αποκεντρωμένο σύστημα παραγωγής, με στρατηγική επιλογή της χώρας την ενίσχυση των ΑΠΕ και του φυσικού αερίου στο ενεργειακό μείγμα.
- Η μετάβαση στο target model, προϋπόθεση για την ενοποιημένη ενεργειακή αγορά.

Ο ΑΔΜΗΕ είναι μια οικονομικά εύρωστη εταιρεία, παρουσιάζοντας το πρώτο εξάμηνο του 2018 κέρδη της τάξης των 60 εκατ. ευρώ.

Η μετάβαση στου ΑΔΜΗΕ στο νέο καθεστώς έχει και αρνητικές παρενέργειες για το προσωπικό, με βάση τους σχεδιασμούς της νέας Διοίκησης.

Τα πρώτα σημάδια δεν άργησαν να φανούν με τις διακηρύξεις του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας, αρχής γενομένης με το νέο οργανόγραμμα που επιβάλλει νέο καθεστώς «πρόθυμων» και κομματικά αρεστών στελεχών.

Με τις προθέσεις του να απαλλαγεί από πλεονάζον προσωπικό, όπως ο ίδιος διακηρύσσει, ξεκινώντας σε πρώτη φάση με εθελουσία έξοδο προσωπικού, αφού έως τις 20 Ιουνίου του 2020 ο νόμος δεν του επιτρέπει απολύσεις, όπως πολύ θα ήθελε.

Ταυτόχρονα το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας πήρε απόφαση για μη απόλυση των νυν εργαζομένων της επιχείρησης έως την πλήρη συνταξιοδότηση του.

Μια απόφαση που είναι θετική για το προσωπικό και την επικροτούμε, αλλά μην ξεχνάμε ότι η ίδια απόφαση μπορεί να αλλάξει με νέα απόφαση του Δ.Σ.

Εμείς, η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ, ως κλαδικό σωματείο το επόμενο χρονικό διάστημα:

- Δεν πρέπει να απεμπολήσουμε το ενιαίο των εργαζομένων του ΑΔΜΗΕ με το προσωπικό του Ομίλου ΔΕΗ, όσον αφορά τα κοινά εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- Δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε εργοδοτικά σωματεία να κινούνται πέραν από τις επιταγές της Ομοσπονδίας και να διαταράσσουν την ενότητα και την εργασιακή ειρήνη του προσωπικού.
- Το κυριότερο, να μην αποδεχθούμε κινέζικες πρακτικές που ανοίγουν την όρεξη σε φιλόδοξες και «φιλοκινέζικες» διοικήσεις.
- Να μην επιτρέψουμε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του ΑΔΜΗΕ.

Για όλους εμάς, στην Ε.ΤΕ./ΔΕΗ, οι πολιτικές που εφαρμόζονται στον Όμιλο ΔΕΗ και στον ΑΔΜΗΕ, δεν μας βρίσκουν σύμφωνους και θα αγωνισθούμε να τις αποτρέψουμε όλοι μαζί. Για το λόγο αυτό το επόμενο χρονικό διάστημα έχουμε ως προτεραιότητα:

- Να αποτρέψουμε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση του Ομίλου ΔΕΗ.
- Να εξακολουθούν όλοι οι εργαζόμενοι, σε όλες τις εταιρείες του Ομίλου να διέπονται από τον ίδιο Κ.Κ.Π. και το ίδιο μισθολόγιο διαχρονικά και

να μην υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ του προσωπικού των εταιρειών του Ομίλου.

- Να υπάρξει ανανέωση του γερασμένου προσωπικού με προσλήψεις σε υπηρεσίες που είναι απαραίτητες.
- Να υπάρχουν ίσοι όροι ανταγωνισμού στην απελευθερωμένη αγορά ενέργειας, μεταξύ ΔΕΗ και ιδιωτών παρόχων.
- Να προχωρήσουν τάχιστα και να ολοκληρωθούν τα νέα μεγάλα έργα (Πτολεμαΐδα 5, Έξυπνοι μετρητές κ.α.).
- Να πάρει τα ανάλογα μέτρα η Διοίκηση, ώστε να σταματήσει το φαινόμενο των ρευματοκλοπών που έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια, προκαλώντας οικονομική αιμορραγία στην Επιχείρηση.
- Να μην είναι η ΔΕΗ ένας φοροεισπρακτικός μηχανισμός και να μην επωμίζεται το κοινωνικό κόστος χωρίς λόγο.

Απαιτείται επιχειρηματικό και στρατηγικό πλάνο από πλευράς κυβέρνησης για να βγει ο ενεργειακός πυλώνας από το αδιέξοδο και το κυριότερο πρέπει να αποφασίσουμε κάποτε όλοι σε αυτή τη χώρα τι ΔΕΗ θέλουμε και για ποιον τη θέλουμε.

6. Η Υγεία & η Ασφάλεια στην Εργασία δεν είναι Διαπραγματεύσιμη

Οι εργαζόμενοι στον Όμιλο ΔΕΗ & ΑΔΜΗΕ που εργάζονται κάτω από ιδιαίτερα απαιτητικές και ορισμένες φορές ακραίες συνθήκες έχουν το θλιβερό «προνόμιο» να μετρούν δεκάδες σοβαρά εργατικά ατυχήματα κάθε χρόνο. Ακριβώς για τους λόγους αυτούς, η Υγεία και η Ασφάλεια στους χώρους

εργασίας θα πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα και αδιαπραγμάτευτη συνθήκη για κάθε εργαζόμενο.

Για την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ, οι κατάλληλες συνθήκες στους χώρους εργασίας, δεν είναι μόνον υποχρέωση της εταιρίας προς το ανθρώπινο δυναμικό της, αλλά και ουσιαστική προϋπόθεση για την βελτίωση της απόδοσης και την αύξηση της παραγωγικότητας.

Γνωρίζοντας όλοι μας την πολυπλοκότητα των εκτελούμενων εργασιών στους χώρους εργασίας της Επιχείρησης και λαμβάνοντας υπόψη την τραγική αύξηση των ατυχημάτων, οφείλουμε όλοι μας να έχουμε ένα και μοναδικό στόχο:

Την όσο το δυνατόν μείωση και πρόληψη των ατυχημάτων.

Τις αιτίες πρόκλησης ατυχημάτων τις έχουμε αναδείξει πολλάκις. Αυτές αφορούν την:

- Έλλειψη προσωπικού και ιδιαίτερα τεχνικού.
- Έλλειψη εκπαίδευσης και ιδιαίτερα στους νεοπροσλαμβανόμενους οκταμηνίτες.
- Έλλειψη συντήρησης Δικτύων.
- Ελλιπή σύνθεση συνεργείων.
- Εντατικοποίηση εργασίας και εξαντλητικά ωράρια.
- Παντελή έλλειψη επαγγελματικού κινδύνου σε πολλούς χώρους εργασίας.
- Γερασμένο προσωπικό, σήμερα έχουμε μέσο όρο ηλικίας τα 53 έτη.
- Έλλειψη τεχνογνωσίας.

Ο Όμιλος ΔΕΗ & ΑΔΜΗΕ τα τελευταία χρόνια παρουσιάζει εικόνα εγκατάλειψης στο πιο νευραλγικό του σημείο, αυτό του προσωπικού του.

Αποτέλεσμα αυτού είναι :

- Ασυντήρητα δίκτυα
- Υπερβολική κόπωση λόγω υπερωριών.
- Παραμέληση των μέτρων ασφαλείας, με τραγικά επακόλουθα
- Αδυναμία κάλυψης των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.
- Ανεξέλεγκτα νέα έργα κακής ποιότητας από τους εργολάβους

Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ το διάστημα που προηγήθηκε, κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια, προκειμένου να αναδείξει την τεράστια έλλειψη τεχνικού προσωπικού.

Δυστυχώς, δεν πετύχαμε και πολλά (εκτός των λίγων προσλήψεων), πέραν της ανάδειξης του φλέγοντος αυτού προβλήματος.

Για την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ, η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων στους χώρους εργασίας αποτελεί αδιαπραγμάτευτη αξία και βασικό μέλημα.

Κύριος στόχος μας η εξασφάλιση ασφαλών συνθηκών εργασίας.

Ως Ένωση Τεχνικών διεκδικούμε την άμεση εφαρμογή των παρακάτω:

- Συγκρότηση επιτροπών υγείας και ασφάλειας στους χώρους εργασίας.
- Επανασυγκρότηση του Συντονιστικού Οργάνου Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία (ΣΟΥ & ΑΕ) με την κατάλληλη σύνθεση μελών, ώστε να εξασφαλίζει την αντιπροσωπευτικότητα όλων των δραστηριοτήτων της Επιχείρησης.
- Να καταγράφονται τα «παρ' ολίγον» ατυχήματα, προκειμένου να εξαχθούν συμπεράσματα που θα προλάβουν ένα σοβαρότερο ατύχημα.
- Να υπάρχει πιστοποίηση των Ανυψωτικών Μηχανημάτων και του Εξοπλισμού υπό πίεση. Αυτό αποτελεί νομική υποχρέωση της Επιχείρησης και μπορεί να πραγματοποιείται είτε από τον τομέα

πιστοποίησης του ΚΔΕΠ είτε από άλλο φορέα πιστοποίησης διαπιστευμένο από το ΕΣΥΔ.

- Επισημαίνουμε για μια ακόμη φορά ότι από τις σημαντικότερες παραμέτρους που εξασφαλίζουν την ασφάλεια στην εργασία, είναι η τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται στις οδηγίες 14 και 15 της ΓΔ/Δ όπως αυτές αποτυπώνονται στο τρίπτυχο «ΑΠΟΜΟΝΩΝΩ – ΔΟΚΙΜΑΖΩ – ΓΕΙΩΝΩ» και ιδιαίτερα:
 - Η ορθή εγκατάσταση των γειώσεων προστασίας και εργασίας, ο απαραίτητος αριθμός τους και η σωστή τοποθέτησή τους.
 - Η ορθή έκδοση αδειών εργασίας.
 - Η χρήση από τους εργαζόμενους, των παρεχόμενων από την Επιχείρηση Μέσων Ατομικής Προστασίας και ΜΟΠ.

Διεκδικούμε ακόμα:

- Εφαρμογή της σωστής σύστασης των συνεργείων.
- Ουσιαστική στήριξη των εργαζόμενων απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία, είτε ανήκουν στο σωματείο μας είτε όχι, είτε είναι μόνιμοι υπάλληλοι είτε όχι.
- Εφαρμογή του καταστατικού μας, όχι στους τύπους αλλά στην ουσία.
- Συχνές Γενικές Συνελεύσεις και την καταγραφή των προβλημάτων
- Απαίτηση για μέσα ατομικής προστασίας.
- Κατάλληλο ρουχισμό, που προϋποθέτει προστασία έναντι φωτιάς, έναντι ψύχους και δεν δυσχεραίνουν την κίνηση.
- Υποδήματα εργασίας ανατομικά, αντιολισθητικά, ελαφριά με προστασία για τάση και κτυπήματα.
- Γάντια εργασίας κατάλληλα για την κάθε απαιτητική εργασία.

- Αντικατάσταση πεπαλαιωμένων οχημάτων.
- Συντήρηση και καθαρισμό οχημάτων σε τακτά χρονικά διαστήματα(αλλαγή ελαστικών, φρένων κ.λπ.).

Επιχείρηση χωρίς προσλήψεις δεν μπορεί να επιβιώσει.

Η υγεία και η ασφάλεια στην εργασία είναι προτεραιότητα όλων μας γιατί η ζωή είναι αδιαπραγμάτευτη.

Κράτος, Εταιρεία και Εργαζόμενοι θα πρέπει να είμαστε σε απόλυτη σύμπνοια και συνέργεια για να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα για το όφελος όλων.

Δεν είναι δυνατόν να θρηνούμε άλλα θύματα λόγω της αδιαφορίας της διοίκησης και της έλλειψης των Μέσων Ατομικής Προστασίας.

Η ανθρώπινη ζωή είναι πάνω από όλα και όλους.

7. Επίλογος

Ζούμε σε περίοδο μεγάλων αλλαγών. Ο ρόλος του Συνδικαλιστικού Κινήματος αλλάζει δραματικά καθώς ούτε αυτός ο θεσμός θα παραμείνει ανεπηρέαστος από τον τυφώνα που παρασύρει τα πάντα σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο, έτσι και στη χώρα μας.

Τα συνδικάτα δέχονται βάρβαρη επίθεση από τις δυνάμεις που υποτίθεται είναι εκφραστές της λαϊκής τάξης, όπως το σημερινό κυβερνητικό συνονθύλευμα, το οποίο ως δείγμα «αγάπης» προς το συνδικαλιστικό κίνημα, κατάφερε το πρώτο χτύπημα με την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις απεργίες.

Ίσως τις πολλές εξουσίες που υπήρχαν έως σήμερα, κάποιους τις χρησιμοποιούσαν σαν εσωκομματικό μηχανισμό κάποιου κόμματος ή άλλου φορέα εξουσίας.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν πρέπει να καθοδηγείται από κανέναν «εξωτερικό» φορέα συμφερόντων. Πρέπει να είναι συνεπές και αξιόπιστο προς τους ανθρώπους που εκπροσωπεί.

Είναι αλήθεια ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα παρά τους μεγάλους αγώνες, τους πολύ σκληρούς αγώνες που έδωσε, δεν κατόρθωσε να δώσει μια οριστική, μια μόνιμη απάντηση και δεν κατάφερε να προστατεύσει αποτελεσματικά αυτό τον κόσμο από τις επιπτώσεις μέτρων, που ήταν μέτρα άδικα, μέτρα άνισα και μέτρα αναποτελεσματικά για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Αποδείχτηκε περίτρανα ότι πρέπει και οφείλουμε στο Συνδικαλιστικό Κίνημα να δούμε τις εποχές που αλλάζουν, τις προτεραιότητες και τα διακυβεύματα ούτως ώστε να οργανωθούμε με τρόπο τέτοιο που θα δίνουμε απαντήσεις, αλλά ταυτόχρονα θα έχουμε και τη δυνατότητα να κάνουμε αποτελεσματικούς αγώνες. Είναι αναγκαίο όσο ποτέ άλλοτε!

Καλούμαστε σήμερα να παίξουμε καθοριστικό ρόλο σε όλα τα θέματα της καθημερινότητας που απασχολούν κάθε εργαζόμενο. Την ανάπτυξη, το περιβάλλον, την ανεργία, την κοινωνική αλληλεγγύη.

Η ραγδαία απελευθέρωση της ενέργειας και η είσοδος νέων παικτών, οι υποδομές που χειροτερεύουν, η οικονομική ανάπτυξη που δεν έχει προοπτική σε βάθος χρόνου και η κοινωνία που αλλάζει, φέρνουν την Ε.ΤΕ./ΔΕΗ σε ένα νέο περιβάλλον ραγδαίων αλλαγών που χρειάζεται να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ένα ρόλο ευθύνης.

Οφείλει να προγραμματίσει, να προβλέψει, να συντονίσει, να ελέγξει, να καθοδηγήσει, να διαμορφώσει συνθήκες για ποιοτική ζωή και ευημερία, τόσο των εργαζομένων της Επιχείρησης, όσο και των Ελλήνων καταναλωτών.

Πρέπει επομένως να κινηθούμε με νέα ορμή, με νέα στόχευση, ώστε να μπορέσουμε στους κόλπους των συνδικάτων να προσελκύσουμε περισσότερο κόσμο, νέο κόσμο, που μέχρι τώρα ούτε εκφράζεται ούτε εκπροσωπείται.

Για να γίνουν όλα αυτά δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αρκεστούμε στα παραδοσιακά εργαλεία. Τα παραδοσιακά εργαλεία, τις υπάρχουσες δομές μας, την εμπειρία και τους αγώνες των μελών μας πρέπει να τις κρατήσουμε πρέπει όμως να τις αναπτύξουμε και να τις επεκτείνουμε ώστε να εκφράσουμε και τον νέο αυτό κόσμο.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι παραπάνω θέσεις και προτάσεις αποτελούν συμβολή στο διάλογο και εγγύηση για μια νέα αγωνιστική πορεία της Ε.ΤΕ./ΔΕΗ. Είναι η προσδοκία των συναδέλφων μας για ένα βέβαιο μέλλον.

Είναι χρέος του Συνδικαλιστικού Κινήματος, να αφήσει πίσω τις αγκυλώσεις του παρελθόντος, τα όποια προσωπικά οφέλη και να προχωρήσει:

- Σε άμεση αλλαγή πολιτικής.
- Σε άμεση συσπείρωση των Ομοσπονδιών στη ΓΣΣΕ.
- Σε άμεση συσπείρωση των Σωματείων στις Ομοσπονδίες.
- Σε άμεση συσπείρωση και οργάνωση των Σωματείων ανά κλάδο.

Πρέπει να δώσουμε ένα τέλος σε σωματεία σφραγίδες.

Αυτό που έχουν ανάγκη αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι στον Όμιλο ΔΕΗ και στον ΑΔΜΗΕ είναι δυνατά σωματεία, που πραγματικά να μπορούν να διεκδικήσουν, να αγωνιστούν και να κερδίσουν συνάμα σε μια κοινή Ομοσπονδία, τη ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ, αδιαφορώντας πλήρως για τις καρέκλες του καθενός από εμάς.

Είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση άμεσα, μέσα από ένα οργανωτικό συνέδριο της Ομοσπονδίας που να αφορά:

**Τί ΔΕΗ θέλουμε και τί κάνουμε γι' αυτό;
Τί Συνδικάτο θέλουμε;**

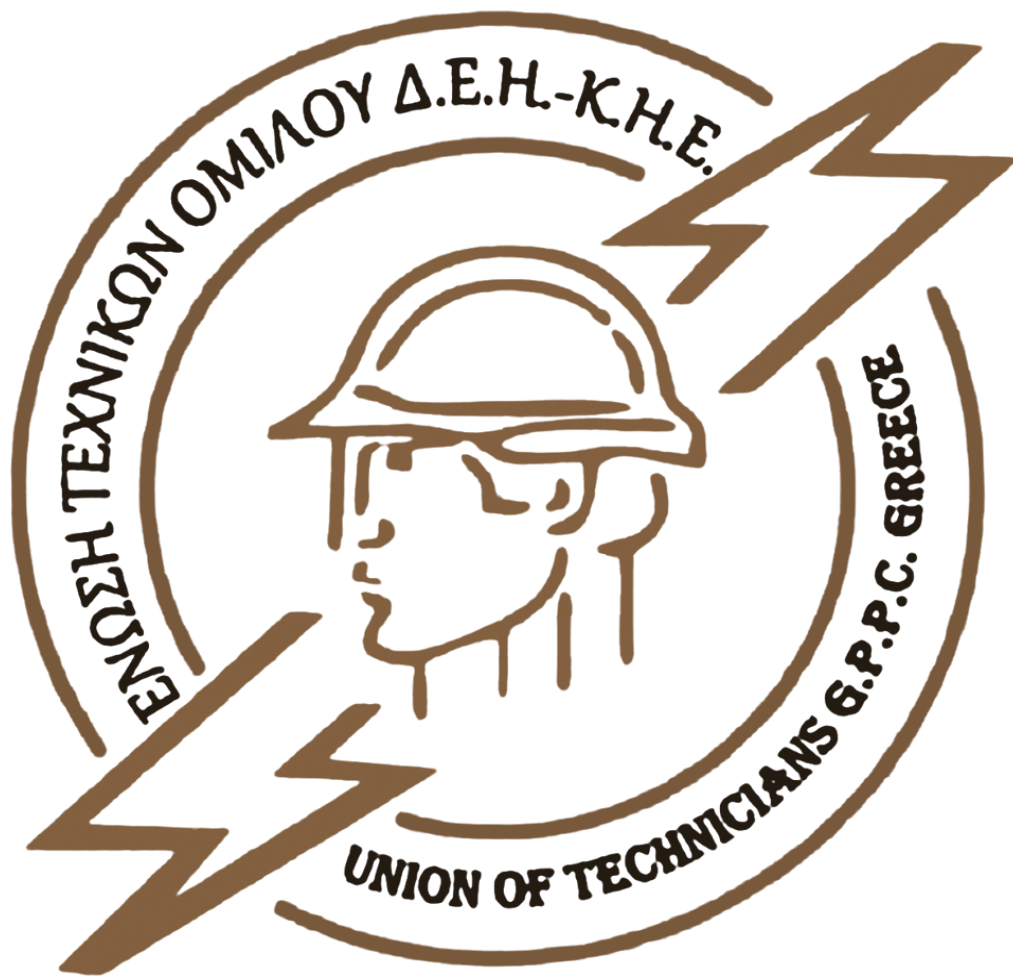
Ακολουθώντας τις αλλαγές και τις ανάγκες που έχει η κοινωνία σήμερα και οι εργαζόμενοι στην ηλεκτρενέργεια, οφείλουμε να είμαστε άξιοι εκφραστές τους και όχι εκπρόσωποι της οποιασδήποτε Διοίκησης και Κυβέρνησης, πόσο δε μάλλον επιχειρηματικών συμφερόντων.

Το μέλλον της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ είναι η συσπείρωση των σωματείων μελών της, και ΟΧΙ το Διοικητικό Συμβούλιο της.

Γι' αυτό λοιπόν το σύνθημά μας είναι:

**Ισχυρή Ένωση Τεχνικών
που θα εγγυάται κοινά εργασιακά δικαιώματα
στον Όμιλο ΔΕΗ & ΑΔΜΗΕ**

Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ έχει παρελθόν και παρόν, θα έχει και μέλλον. Η Ε.ΤΕ./ΔΕΗ είναι και πρέπει να είναι πάντα απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, προασπίζοντας την ενότητα και τη συνοχή του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΜΙΛΟΥ

ΔΕΗ - ΚΗΕ